

ogsaa har omtalt Neutralitetsfordringerne, mener, at naar Haager-Konventionerne ikke ere udtømmende, maa vi holde os til Folkeretten og til, hvad Folkeretslærerne lære, for at se, hvad Neutraliteten kræver af os. Ja, lad os saa det! Den Forsvarsplan, som Regeringen har forelagt, er indrettet paa at tage Kampen op mod en Angriber, der vil besætte Sjælland eller specielt København. Det Eksempel, der foreligger for os her, er der jo netop en af Folkeretslærerne, der har behandlet under Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad Neutraliteten kræver af os, en Folkeretslærer, der er enig med de Herrer, der ville have mere Militær og ville have København befæstet. Lad os saa se, hvad han siger derom! Jeg har tilladt mig at anføre det en Gang før her i Tinget, men jeg har ikke noget imod at anføre det en Gang til. Det er Professor Matzen, der af Forsvarskommissionen blev afæsket en Erklæring om, hvad Neutraliteten kræver af os, og som har afgivet en saadan Erklæring. Han anfører netop et Eksempel, der passer udmærket godt mod Formaalet for Regeringens Forsvarsordning. Professor Matzen skriver Side 132 i Bilag til Forsvarskommissionens Betænkning følgende: „Men naar en Ekspedition fra Tyskland udrustes for at okkupere Sjælland, og den danske Regering beslutter at modsætte sig dette Foretagendes Gennemførelse med væbnet Magt, og det i den Anledning kommer til Kamp, saa er Krigstilstanden indtraadt, thi Krigen foreligger ifølge den almindelige Definition af dette Begreb i hvert Tilfælde, hvor to Stater ifølge Regeringernes derpaa rettede Beslutning anvende deres væbnede Magt mod hinanden“. Og Professor Matzen siger længere nede: „Altsaa ved et tysk Angreb paa Sjælland, hvorimod der fra dansk Side ydes væbnet Modstand, er Krigen mellem Danmark og Tyskland udbrudt“. Det vil deraf ses, at efter den Opfattelse, som Professor Matzen hævder, har hele den Forsvarsordning, som Regeringen her stiller Forslag om, ikke det allerringeste med Neutraliteten at gøre. Men da er det en Forsvarsordning, der fuldt ud er baseret paa Krig, og derfor mente jeg at have Ret til, da jeg talte forleden Dag, at sige, at hvis Regeringens Forsvarsordning blev gennemført, vilde Danmark have Karakteren af en krigsførende Magt, men ikke paa nogen Maade have Karakteren af at være et lille neutralt Land, der ønsker at holde sig udenfor alle Krige.

Men naar dette er Tilfældet, kunde

jeg rigtignok i høj Grad ønske, at man lod noget af alle de mange Taler om Neutraliteten blive hjemme. Lad os saa faa Forholdet klart og rent frem, som det ligger for! Lad os saa faa at vide, at den Forsvarsordning, de Herrer ønske, er en Ordning, der tager Hensyn til Kampen for Eksistensen, der tager Hensyn til dette, at vi ville føre Krig og have saa meget Krigsvæsen som muligt i dette Øjemed, men lad os endelig blive fri for at høre al den Tale om, at det er Neutralitetens Fordringer; man vil tilfredsstille, den Tale, der har kulmineret, naar det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) taler om, hvorledes vi kunne risikere at komme til at betale 60 Mill. Kr. i Mulkt, som England maatte betale i Alabama-Affæren! Det har undret mig noget, at det ærede Medlem fra Ringkøbing har taget denne Affære frem og anvendt den paa den Maade, han har anvendt den, thi jeg ved ikke bedre, end at det ærede Medlem fra Ringkøbing har haft Lejlighed til at sætte sig ind i denne Affære, den Gang da, saavidt jeg ved, Daumarks Fredsforening udgav et Skrift derom. Men hvis det ærede Medlem fra Ringkøbing har haft Lejlighed til at sætte sig ind deri, maa han have glemt eller have faaet en anden Opfattelse af denne Affære, end man faar, naar man læser dette Skrift, som han selv har været med til at gennemse, inden det blev udgivet. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2. Valgkreds (K. M. Klausen) var inde paa det i Dag, og jeg skal kun lige kortelig gentage, at det, der skete i Alabama-Affæren, var, at England blev idømt en Mulkt, fordi det under Krigen mellem Sydstaterne og Nordstaterne havde tilladt, at der paa engelske Skibsværfter blev bygget og udrustet Krigsskibe, som blev overladte Sydstaterne til Anvendelse i Krigen mod Nordstaterne til Trods for, at England var et neutralt Land. Det var af denne Grund, at England blev idømt en Mulkt ved Voldgiftsretten; men det er jo noget ganske andet end det, som det ærede Medlem fra Ringkøbing vil jævføre det med. Det er noget ganske andet end det Eksempel, det ærede Medlem fra Ringkøbing tager, naar han siger, at hvis vi ikke ere rustede tilstrækkeligt og have tilstrækkeligt Krigsvæsen, saaledes at vi kunne opfylde vore Neutralitetspligter, kunne vi risikere at komme til at betale en saa og saa stor Mulkt. Det har ikke det ringeste dermed at gøre. Her er Tale om, at Engelskmændene skulde holde Justits overfor deres egen Befolkning, men